

nulmányával szemben teszi meg észrevételeit „*Élő idegen nyelvek a középiskolában*“ címen, melyre viszont Hajdú azonnal válaszol. *Kristóf György* ismerteti az *első magyar ifjúsági folyóiratot*, a „Magyar Gyermekebarát“-ot, melynek szerkesztője Szilágyi Ferenc volt (1843—44.). *Szenes Adolf* ismerteti a *német középiskolák új tantervét és utasításait*. Szerző ezt röviden ismertette folyóiratunk előbbi számának „Külföldi tanítási mozgalmak“ című részében. De mostani cikkéből kiemeljük még, hogy a kémia-fizika tanítás célja azt a nemzeti fontosságú feladatot is kitzízi, hogy az iskola tehetőseges kutatókat és technikusokat képezzen ki. Ugy látszik, Németországban a „sofförtípus“ szükséges voltát is felismerték. *Karl János az új német biológiai oktatásra* vonatkozó könyveket ismerteti. Kiváló és részletes ismertetését biológus kartársaink figyelmébe ajánljuk. *Váradí József „A Regnum Marianum pedagógiája“* cím alatt bőven ismerteti és méltatja Marcell Mihálynak nagy munkájából (A bontakozó élet) a VIII. kötetet. A könyvismertetések közül kiemeljük még Várkonyi Hildebrandnak „Az alaki képzés és átvitel kérdése“ című művéről írt tájékoztatót.

Az **Orsz. Középkisk. Tanáregyesületi Közlöny** októberi számában Bernolák Kálmán emlékezik meg *Trefort Agostonról* halálának 50 éves évfordulóján. Bihari Ferenc a múlt évi *középkiskolai értesítők* alapján tart beszámolót. Megállapítása szerint a bemutatató órák és a természettudományi tárgyakban a munkáltató tanítás terjed. Beke Manó *Mendlik Ferenc* kiváló tanárról emlékezik meg születésének századik évfordulóján. *Könyvismertetései során Jeges Sándor* kartársunk legújabb könyvét: *Természettudományi gyakorlati tanítások*“ a legmelegebben méltatja. Tökéletes polgári iskolai vezérkönyvnek minősíti, beszerzését pedig nagyon ajánlja a középkiskolai kartársaknak.

A **Nevelésügyi Szemle** 1938. évi 7—8. száma közli *Imre Sándornak* a rádióban 1938. szeptember 4-én elhangzott előadását: „*Nyugalman idő, nyugodt nevelés*“. Nyugalanság „a régi jó időkben“ is volt. Igaz, hogy ma talán valamivel több van. És ez leginkább nyomja a családjukért, nemzetükért aggódókat. Ezek között vannak, akik a jobbra-törekcsenek. Ez a jobb: szabadulás a rossztól. Szabadulás a bizonytalanságtól. A terhet el kell tudni viselni. A jobb állapot csak lassankint következhet be, s ehhez legjobb út a belső nyugodtság. Az ehhez szükséges lelkierő fejlesztendő magunkban. De fejlesztendő a reánk bízott nevelendőben is. A nevelés feladata az erős lelkület kifejlesztése, a bátorság és bizalom erősítése. Olyan nevelőkre van szükség, akik a nyugalmat magukra tudják erőszakolni, hogy neveltjeikben is nyugalmat ébresszenek. Ezt nehézé teszi a család zaklatott élete és a nevelő hasonló családi bajai. De e két tényező egymást is nyugtalanítja: a nevelővel szemben a család, a családdal szemben a nevelő lép fel sokszor túlzott követeléssel. A nevelőnek azonban az orvoshoz hasonlóan nem önmagával, hanem a rábízottal kell törődnie. Neki céllátóbbnak és céltudatosabbnak kell lennie. De ez nem azt kívánja, hogy az ifjúság elől rejtse el a bajokat, hanem annak legyőzésére edzze meg. Ez a talán egyedül álló hatás sem marad alakító erő nélkül. A nevelőnek önuralmat